

mig at sige, at det nok kan være, at der er nogen Uvilje mod Indehaverne af Apotekerne, og det kan ogsaa godt være, at denne Uvilje kan stamme fra nogen Misundelse over, at Apotekerne i Reglen ere ret velhavende eller meget velhavende Folk. Men hvis saa er, er Grunden til denne Uvilje den, at disse Folk jo ere blevne velhavende paa de fattiges Bekostning, det kan ikke bestrides. Det er den fattige Del af Befolkningen, den, der har vanskeligst ved at udrede Udgifterne til Medicin osv., som i største Tal — forholdsvis — henvender sig til Apotekerne, og følgelig er det særlig paa de fattiges Bekostning, at disse Folk ere blevne velhavende — det er det sørgelige ved det. Naar nu den højtærede Minister stærkt fremholder dette, at Medicinen er billigere her end i Udlandet, da er det jo en Paastand, som er fremsat saa ofte, og som vi ogsaa have hørt i Udvalget. Denne Paastand er imidlertid ikke saa uangribelig, hvad f. Eks. det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Rørdam) gjorde opmærksom paa, og den er ganske sikkert ogsaa angribelig paa andre Punkter end det, det ærede Medlem nævnte. Det er jo imidlertid slet ikke det, det kommer an paa, om Udlandets Befolkning bliver trukket mere op end Befolkningen her til Lands, om Udlandets Befolkning bliver udsuget mere af Apotekerne end Befolkningen her i Landet. Nej, hvad der er Hovedspørgsmaalet, er: Kan Medicinen her skaffes bedre og billigere til Veje, end det nu sker? Og det er det, jeg er aldeles overbevist om, kan ske, naar Ordningen af dette Forhold bliver anderledes, end den er nu. Den højtærede Minister udtalte ganske vist, at jeg havde intet bevist ved min Sammenligning imellem, hvad Medicinen kostede Kjøbenhavns Kommunehospital, og hvad den vilde koste efter Apotekertaksten. Den ærede Minister udtalte, at jeg ikke havde regnet med de forskellige Udgifter, som en Apoteker nødvendigvis maatte have, og som ere meget betydelige. Jeg skal dog tillade mig at sige, at jeg alligevel har bevist, at Medicinen kan laves billigere, end den laves nu. Forskellen mellem den Pris, som Kjøbenhavns Kommunehospital har betalt for sin Medicin, og den Pris, det vilde være kommet til at betale, om Medicinen var bleven betalt efter Apotekertakst, er nemlig ikke mindre end 215½ pCt. Men jeg tvivler meget om, at der er nogen Forretning her i Landet undtagen Apotekerne, der giver en Bruttofortjeneste af 215½ pCt. Saa-danne Virksomheder findes vist ikke mange

Steder her i Landet, og det er ogsaa ganske sikkert, at Staten vilde ikke behøve at have en saa stor Fortjeneste som 215½ pCt. gennemsnitlig paa alle Apotekerverer for at kunne foretage Tilvirkningen og Fordelingen af disse. Staten vilde ganske sikkert kunne gaa meget længere ned. Det forekommer mig derfor, at det, vi skulle se paa, og det, der er og maa være Hovedsagen, er dette: Kunne vi skaffe bedre og billigere Medicin, naar Samfundet selv paatager sig Tilvirkningen og Fordelingen deraf, og det er det, jeg paastaar, og som jeg tror at have ført et meget godt Bevis for ved, hvad jeg har nævnt. — Jeg skal saa blot til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) sige, at naar han beklagede sig over, at jeg har refereret, hvad der er foregaaet i Udvalget, saa har jeg ikke her nævnt, at det ærede Medlem er fremkommet med disse Udtalelser i Udvalget. Det ærede Medlem har ogsaa personlig sagt det til mig uden for Udvalget, her i Salen. Jeg har ikke tænkt paa at ville referere, hvad der er foregaaet i Udvalget, men føler mig selvfølgelig ikke forpligtet til at holde hemmelig, hvad det ærede Medlem finder paa at sige mig uden for Udvalget. Det tror jeg ikke, jeg er forpligtet til.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det ikke er ønskeligt, at private Ytringer, selv om de falde uden for Udvalget, drages frem her i Salen.

Justitsministeren (Rump): Det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Rørdam) optog det af Apotekerkommissionen fremdragne Spørgsmaal om, hvorvidt Lovgivningen for saa vidt angik Ihændehavere af reelle Privilegier kunde bestemme, at Enkerne ikke maa vedblive at drive Apoteket, og mente, at det var noget, der var utilstedeligt. Det er urigtigt. Naar Lovgivningen foretager Forandringer i de gældende Regler om Driften, maa de reelle Privilegier ogsaa være disse underkastede, f. Eks. hvis der bliver opstillet ny Betingelser med Hensyn til Eksamen, Øvelse osv. Det har aldeles intet at gøre

Rettelse:

Sp. 3375, L. 3 f. o.: „paa“ læs: „til“.